

Antimikrobiālu līdzekļu lietošana Eiropas slimnīcās un ilgtermiņa aprūpes iestādēs

Antimikrobiālus līdzekļus – galvenokārt antibiotikas – slimnīcās un ilgstošas aprūpes iestādēs parasti lieto infekciju ārstēšanai vai profilaksei. Dažu šo zāļu lietošana var būt nevajadzīga un var veicināt rezistences pret antimikrobiāliem līdzekļiem rašanos un izplatīšanos. ECDC 2016. gadā un 2017. gadā koordinēja divus Eiropas punktu prevalences apsekojumus akūtās aprūpes slimnīcās un ilgtermiņa aprūpes iestādēs.

Antimikrobiāla lietošana:
Slimnīcās

Viena trešdaļa
pacientu katru dienu
saņem vismaz vienu
antimikrobiālu līdzekli.

Medicīniskas profilakses nolūkā

Ķirurģiskas profilakses nolūkā

Viens no diviem
ķirurģiskās profilakses kursiem
bija izrakstīts laikiem, kas ilgāks
par vienu dienu.

Viena deva
parasti ir pietiekama
ķirurģiskai profilaksei. Ilgstoša
ķirurģiska profilakse ir būtisks
nevajadzīgu antimikrobiālo līdzekļu
lietošanas avots slimnīcās.

Viena no 10 receptēm
antimikrobiālajām zālēm
bija paredzēta medicīniskās
profilakses pasākumiem,
attiecībā uz kuriem ir tikai
ierobežots skaits indikāciju.

Tāpēc daļa antimikrobiālo
līdzekļu recepšu, kas paredzētas
medicīniskās profilakses
nolūkam, iespējams, nav
nepieciešama.

Parenterāla lietošana

Septiņi no 10 antibakteriāliem
līdzekļiem tika ievadīti
parenterāli. Par pāriešanu no
parenterālas lietošanas uz
orālu tika paziņots tikai 4 %
no parenterālo antimikrobiālo
līdzekļu receptēm.

Plaša spektra antibiotikas

Plaša spektra antibiotiku īpatsvars visā
Eiropā svārstījās no 16 % līdz 62 %.
Plašās atšķirības to lietošanā norāda uz
nepieciešamību pārskatīt to indikācijas
daudzās valstīs un slimnīcās.

Plaša spektra antibiotikas ne vienmēr ir
nepieciešamas, un to lietošana izraisa
rezistenci pret antimikrobiālajiem
līdzekļiem.

16 % - 62 %

